

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONA ENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administraținea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelariilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelariilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublici nu se însoțesc.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Sibiu 14 Iulie.

Marți am primit, prea tîrziu, dela Deva următoarea telegramă:

„Conferența Românilor din comitatul Uniunii a ales o deputațiune de 60 pentru felicitarea principelui de coroană. Dispozițiunile luate, anunciate prealabil autorității. Invecțiile țiarelor maghiare nefundate.”

Atît stilul laconic al telegramelor. Dintre-o corespondență care ni a sosit în aceeași zi aflăm și unele detalii, cari în esență sînt cuprinse în telegramă.

Înainte de toate felicităm pre frații Deveni și pe Români din comitatul Hunedoarei pentru ideea de a se prezenta ca Români înaintea fiitorului împărat și rege. Ba am dori ca prezentarea să se facă într'un număr corespunzător proporțiunei numerice a Românilor din comitat. Proporțiunea numerică însă o înțelegem așa, că în numărul în care se vor prezenta Maghiarii cei puțini din comitat, în numărul aceleiași proporțiuni să se prezenteze și Români. Bine ar fi când Români, cît de numeroși, s'ar prezenta și din alte comitate.

Țiarelor ungurești nu le vine aceasta la socoteală, însă pe Români aceasta n'are să i nedumerească de loc. Români au destulă experiență pentru ca să fie convinși, ca starea la o parte și lăsarea pe alții ca se paradeze, că ei sînt ce sînt în țeară, ne a adus, și ne mai poate aduce multă stricăciune.

Am ține și noi cont de ceea ce dic țiarele ungurești, ca fără deosebire să se prezenteze poporațiunea (tinutuluri respective, dacă domniile lor, Maghiarii, de când au puterea în mână, usau mai politicece de ea. Dicem politicece în sensul cel adevărat, dar nu în acela, prin care ne întucească: sau negîndu-ne existența, sau declarîndu-ne de nisece oameni care nu numeră, decât când e vorba de a purta sarcini.

Dacă domniile lor țineau cont din capul locului de egalitate în drept nu numai pe hîrtie, și chiar aceasta nu numai lehetőségig, și dacă guvernul lor lucra și pentru promovarea binelui comun intrucît ne priveșce și pre noi ca Români, veți atunci lucrurile ar avé cu totul altă față nu numai la prezentări, dar în toate afacerile publice. Dar dacă de o parte vor să ne pună după ese, până ne vor pute scoate de acolo Maghiarii, ar fi un păcat de moarte al nostru înșine, când nu ne-am folosi de ori și ce ce ocaziune spre a arăta că și noi cei ce purtăm, așa țicînd greutățile nădufului, încă sîntem aci. Domniilor dd. Maghiarii de origine română, cum sînt mulți de aceștia în comitatul Hunedoarei și pre cari ori cît și-au schimonosit numele tot îi vedesce că au fost cândva Români, *) n'au să se supere de loc pe români reamăși Români când aceștia pe lîngă o cuvîntă patrio-

țică vor se împlinescă și o datorie a lor proprie, națională. Precum vor ei să se prezenteze ca Maghiarii, așa vor și Români să se prezenteze ca Români. Și dacă nu e păcat a fi cineva maghiar și fiindu-i originea română, pentru ce ar fi păcat a fi cineva Români păstrîndu-și originea română?

Români din comitatul Hunedoarei să starniască așa dară în propusul lor.

Tot ce am mai dori noi și accentuăm dorința noastră, este ca Români reamăși Români din comitatul Hunedoarei, să se prezenteze într'un mod demn, prin care se facă oare tuturor fraților lor din celelalte comitate dintre Tisa, Dunăre și Carpați! Sperăm că așa va și fi.

Revista politică.

Sibiu, în 14 Iulie.

Cestiunea care atrage mai mult atențiunea publică este cea a Egiptului. Măceluri de europeni se vestesc pe toată ția din toate părțile Egiptului. Arabi pașa se vede că a destrînat toate pasiunile fanatismului mahomedan în contra a tot ce nu e mahomedan. Arabi pașa se retrage cu trupele în lăuntrul Egiptului și strică tot ce ar pute fi spre vre-un folos trupelor engleze.

De însemnătate mare este scirea arestării unui al dollea oficer turcesc care venia dela Constantinopol. Arestarea s'a făcut la Alexandria și se susține ca oficerul turcesc avé la sine documente cari dovedesc legătură între oamenii cei mai de frunte ai Sultanelui și între Arabi pașa și cari dovedesc existența unui comitet *islamic*, a căru țintă este de a rescula islamismul întreg din Africa și din Asia. Adevărate scirile acestea, n'ar mai fi îndoială că Engliera și Franca se afla înaintea unei probleme uriașe și n'au de a face numai cu o simplă rescoală a unui colonel egiptean.

Engliera și Franca armeză din toate puterile pe uscat și pe apă.

Germania este din ții în ții mai rezervată și în cele din urmă poate se va retrage cu totul dela conferența din Constantinopol. Negreșit că Austro-Ungaria și Italia i va urma.

„Allg. Ztg” din Augsburg spune că la Bucuresci se vor intruni camerele legislative în Septembrie spre a fi disolvate și a face loc unei constituante pentru revișuirea constituțiunei în care e a se introduce cuvîntul „rege” în loc de „domnitor”. Causa aceasta, dice cor. foaiei citate, e pretect. Adevărate cauză dice acel coresp. este cestiunea dănușeană.

Despre Români din Bucovina.

Am primit în țilele aceste două corespondențe, care nu sînt plătute, dar presupunem că fac o diagnostică a stării Românilor din Bucovina, cărei de sigur va urma și medicina corespunzătoare. Deci, le publicăm până unaltă fără de a le face vreun comentariu.

Viena, 8/20 Iulie 1882. Mi-a fost aminte să sciur raportul numeric

național în Bucovina în urma ultimei numărări a poporațiunei. Din datele statistice căpătate am vădut, că acolo elementul slav preumnesce pe cel român cu câteva țeci de mii, și de aceasta m'am mirat, fiindcă la numărarea din 1869 întreceau românii pe slavi cu multe mii. În neastpărul meu am căutat deslușire la fața locului și una mână amică eată ce 'mi scrie:

„Amice! n'ai ce te mira, că noi la numărarea din urmă am scădut în număr atît de considerabil. Scii că căpitani districtuali, ca și consilieri guverniali, mai țoți erau oameni străini și ca slavofili, nefavoritori românilor. Așa erau și comisarii poliției înștrăcinați cu preveghearea numărării, ear numărătorii se compuneau din jidani, nemți și slavi. S'a și agitat viu pe sub mână, ca numărul slavilor se easă cît se poate de mare. În Bucovina, cum scii sînt sate românești, în cari foarte mulți înțeleg rutenesce. Acolo punea comisarul slav omului întrebarea: „eac vohoresi”? și omul îi respundea „porusche”? Pe când omul înțelega că respunde în limba în care îl întrebăa comisarul, numărătorii scriea în rubrică: „Umgangssprache rutenisch”: ca și când limba omului întrebănatu în familie ar fi fost cea slavă, eară nu cea românească. Pe multe locuri fură români cu terminațiunea numelui în „sch”, „iuc”, „ciuc”, „viciu”, „ac” înșcriși ca slavi.

Pe baza acestei numărări falsificate fac acum antagonistii românilor acte politice. Însă ca să-ți demustru cumcă nu țoți purtătorii numelui cu terminațiunile atîne sînt slavi, aduc înainte numele unui pădurariu, pe care îl chiamă slavii în loc de Rotarin, Rotaric, apoi Bendeoschi slavizat din Bêdea cum se numesc mulți oameni în Pietroasă. Ciupercaviciu slavizat din Ciurca, numele multor familii onorabile în munte și a nume în giurul Câmpungului, Mitrofanoviciu din Mitrofan, Diaconoviciu din Diaconescu ba unul poartă numele Vasiloviciu schimbat în timp vitreg în locul numelui adevărat familiar, Soare.

Dar de nepreceperea țeranului nu te mira, pentru că ei aici în țeară luminiatori în cele politice încă n'are. Mai mult intristatează însă, așind că familii boeresce, ale cărora bunică și străbunică și ale căror moși și strămoși nu vorbia decât româneșce, vorbesc astăzi în cercurile lor numai nemțesce sau polonesce și la numărare s'au declarat ori de poloane ori de germane. Aceste familii ții le-ași pute spune pe nume, dar nu țile spun se nu pară a denunțare; ele și așa nu s'acoperite și ascunse. Că acești boeri au făcut chiar și căți-vă diregători, ba și căți-vă proți, pentru că veți dumneata, vorbind ei în familiile lor în adevăr numai nemțesce și comisariul numărătoriu sciind de aceasta, le-au fost rușine a declara, că limba li-icea română, au fost deci clasăși între nemți. Și limba nemtească o găsesci nu numai în casătoriile, în cari bărbățul s'au femeia nu din români, ci chiar și în familie în cari ambii țoți sînt români. Cumcă toată maziileea ni s'a slavizat, aceasta e sciut și ea

însăși o țice. Portatorii numelor Pannell, Brandian, Pucec, Goian, Frunză, Minticui, Stroicu, Tomorug, etc., încetă s'au au încetă a mai vorbi româneșce.

Aceste sînt însă lucruri cari le cunosci prea bine și asupra cărora ne căinăm de mult și ne vom căina și în viitoriu, ba me tem, ca se nu ne căinăm încă și mult mai rîu; căci poți presupune, vre-o schimbare spre bine dacă veți bună oară că societatea noastră pentru cultura literatură română sub diferite prețete, din ții în ții e tot mai părășită, mai ales de prețime din care nu numeră acum decât vre-o 48 de membri; dacă veți, că restanțele membrii se suie peste 3000 fl, dacă veți, că organul ei „Aurora română”, în loc se fie spriginit cu toată căldura prin prumierate și conlucrare e numai criticat cît se poate de rîu; dacă veți, că contribuirea pentru zălireea casei societății după atăta restimp e mai ca nulă. Nici în societăți publice nici în cele private interesele naționale se nu mai discută cu serioșitate.

Bine că țiaristica le desăfură câte odată cu multă scrupulositate, dară cine cotesce aici în țeară, dacă trecînd din localitate în localitate, din casă în casă nu poți da de urma unei gazete s'au cărți românești?

Ca un momentu limi vin aici cuvîntele lui Barrère, carele ridicîndu-și vocea în numele comitetului de salute publică a dis: „La liberté est devenu orléandier de tous les citoyens les uns lui doivent leur industrie, les autres leur fortune; ceu-ci leurs conseils, ceu-là leurs bras. Ainsi donc tous les Français, tous les sexes, tous les âges sont appellés a défendre la liberté. Toutes les facultés physiques ou morales, tous les moyens politiques ou industriels lui sont acquis. Que chacun occupe son poste dans le mouvement national”.

Prin analogie, naționalitate ții române fi e în adevăr datoriu tot sufletul român; ambele secse, toate etățile, ver-ce stare trebuie se o susție, toate facultățile fizice și morale trebuie să i servească; fie care trebuie să prindă în mișcare și progresul național; fie care ții de neactivitate e perdere nereparabilă.

Veți amice! la ce a reflectări am ajuns, explicîndu-ți de ce am ajuns a fi pusi la număr mai puțin decât slavii.”

Din deslușirile aceste cunosce întruna, că e fundata teama, cumcă se vor găsi membri în congresul bisericescu cari nu vor vorbi în limba bisericiei, cum se vor cuvini, cum că și aici dreptul nostru din vina noastră va renemă compromis. —

Viena, 10/22 Iulie 1882. Nesmintiți ar fi foarte instructivi dacă ar arăta cine-vă cu date statistice, cît pămănt a trecut, dela încorporarea Bucovinei în Austria și până în ția de așii, din mână românilor la străini; atunci abia am vedé, cu claritate înșpăimîntătoare, gradul, în care s'a redus puterea elementului român în țeară aceea atît de frumoasă, atît de mănoasă, atît de plină de suveriu istorice, de urme de bravura română.

*) Bărcănesci (Bărcesy), Bădea (Bagya), Bărbat (Borbath), Căndafi (Kendefi), Dăncior (Dancisor), Furca (Furka), Golea (Gola), Macrea (Makray), Nopeca (-Nopte, Nopcea) etc. etc.

Este una acsiomă, că posesiunea fonciară e fundamental, puterea și tăria unui popor; cu cât i se întinde posesiunea aceasta, cu cât crește în putere; cu cât i se îngustează, cu atât se apropie de apunere; este proporțiune dreaptă între posesiunea fonciară și între vitalitatea unui popor.

Instrăinarea averii fonciare s'a făcut în Bucovina repede dela anul 1848 încoaie.

Eșind adevă țărani în a. 1848 din selavii și devenind proprietari liberi, a făcut mare abuz de libertatea lor. Necreându-li-se una stare mediară ca în România, ei, dându-se trândăvii și beției, au prins a-și vinde proprietățile pe întrecute, încât nu auțai decât: „mă da cătu-ți dă svabul pe ogor, îți dă sorocovțul pe prăjină?” „Imi dă răspundea cel întrebat, mai mult, afurisitul îmi dă un sorocovț și una grivnă.” „Dă ogorul mă! căți plătește bine calvinul, îl îndeamnă celalalt, și apoi pace și sănătate, că n'avem a trăi, cătu-i lumea.”

Beția și trândăvia imbinată cu dărnicia moldovenească a făcut, ca mania de a vîde locurile, să fiină necurmat, mai ales în satele amestecate cu svabi, până la anul 1866, când a dat în Bucovina o foamete generală; atunci au trecut pământul din mâinile românilor în satele de fălci, dară cu nesce prefuri atât de bagatele, încât pe unele locuri săsă ducea prăjină numai cu 20 cr.

A treia cauză a instrăinării a fost ușurința și aplecarea, de a face dărtorie și apoi cămătăria plină de ruină a jidovilor; fie care jidan era vicleanul și cămătăriul cel mai rafinat și blăstemat. Aici e destul, dacă aduc aminte de broșura lui Platter despre „cămătăria” care a fost rezultat toată jidovească bucovineană asupra-i, în broșura aceea e demascată cu totul rafinaria jidovească în treaba cămătăriei.

Țărănimea, deprinsă odată la împrumuturi și încurcându-se în detorii, a cugetat în cele din urmă, că va nimeri foarte bine, dacă detoriile, constrinse la jidani cu camete dela 36 fl. până la 120 fl. pe an dela sută, le va solvi cu bani împrumutați dela banca rustică galiciană prin filiala condusă de polonul Grodki în Cernăuți. Era un peregiragiu continuu după bani la Cernăuți chiar din creșii mîntilor. Dară rezultatul acestui peregiragiu păcătos a fost și încă este, vîndarea în licitațiune a unui enorm număr de averi și economii române. Familii române ce erau mai înainte încă destul de bine situate, au rămas deci cu satele la sapă de lemn și servitori pe la jidani, svabi și poloni; căci polonul Grodki le-au fript încă mai rău decât jidanii, cum se poate vedea din procesul de înșelăciune, ce-l are în Cernăuți.

În satele amestecate cu svabi, svabii au devenit acum proprietari de 30 până la 100 fălci de pământ, afară de cei-ce descăleacă în alte sate, au întemeiat gospodării întinse, apoi nu va găsi localitate rustică în toată Bucovina, unde să nu se fie împrăprietărit câte 10 până la 80 familii jidovesci.

Jidovii adevă, de când s'au mai înfrînat prin legea contra cămătăriei și a beției, cari legi pentru popor sînt de folos neprețuit, s'au dat a cumpăra proprietăți rustice și pîndesc cu sete mai ales licitațiunile judecătorești, pentrucă acolo cumpără cu prefuri de tot reduse și au încă îndemnarea, a nu depune îndată tot prețul cumpărături.

Așa stă treaba cu țărănimea română cu privire la averea fonciară.

Căt de proprietățile românilor de prin orașele Bucovinei, n'am ce dice, pentrucă ele de mult au trecut în mâinile străinilor, rămînînd la români numai un percent foarte neînsenat;

eară asupra averii fonciare boeresci dau deslușire dureroasă listele de alege-rea la dieta țerei; de's pline de nume jidovesci: *Es ist da ein Wirbelwind, welcher das romanische Element hinweg fegt.*

Dară ce face profeșina în mijlocul unei derapanari și stingeri atât de horibile? Ea face funcțiunile liturgice.

Partida germană poporală sau democratică.

În „Timpul” aflăm nisce reflecșiuni asupra mișcării constituționale din Cislațania pe cari le reproducem spre a se vedea cum se judecă în străinătate fenomenul acesta politic.

Eată ce dice „Timpul”:

Diarele vestesc că partidul german democratic din Austria înclină a strage elementele mai conciliabile din partidele naționalităților în sinul său; așa dar un partid liberal imitează astăzi, de și nu știm cu ce succes, încercările actualului ministru president, contele Taaf, al cărui sprijin parlamentar l'constituie partidul conservator și naționalitățile.

Un semn caracteristic al timpului, în adevăr monarchia habsburgică se compune toată din naționalități, din cari nici una nu e îndestul de mare pentru a fi în stare să se absoarbă pe cele-lalte. Francisc I, un monarch foarte inteligent, dicea, o singură grijă n'are: a existenței Austriei. Popoarele sînt atât de deosebite între ele, încât nu se vor înțelege nici odată în contra monarchiei: când unul se ridică, celelalte fac numai de căt act de fidelitate și aleargă în ajutorul tronului. Când în unul se dezvoltă puterea centriugală, în celelalte se manifestă, ca printr'o lege fizică cea centripetală.

A crede că atâtea naționalități dintre cari cea mai mică chiar își are biserica și școala ei națională, gazetele ei, literatura ei, mică mare cum dă Dumneșu și istoria ei, chiar dacă aceasta ar încăpea într'o monografie de-o coală, a crede că le poți contopi pe toate a fost o naivitate. Aceste nu sînt grupuri de materie brută cu care cineva poate face ori ce vrea; sînt grupuri organice, din cari fie care are rădăcinile sale în pământ și propriul său principiu de existență. Rassele din Austria sînt în genere foarte puțin amestecate și unde ori fi deosebiri de religie la mijloc, ele nu sînt aproape de loc amestecate. Numai identitatea religiei înlesnește la unele apropierea și nici acolo în mare grad.

Fie care grup organic e o lume pentru sine, cu o limbă vie pe care clasele dominante n'o cunosc și n'o vorbesc, adesea cu un drept consuetudin propriu, cu datine și tradiții proprii.

La un asemenea stat decentralizarea e cea mai firească formă de viață publică, pe când centralizarea trebuie să degenereze în donnia elementelor necaracterizate, a mijlocitorului și a advocatului. Și în adevăr, centralizarea și liberalismul austriac au și avut drept rezultat ridicarea unei rase de mijlocitori, a Evreilor, și milionarizarea advocaților din partidul numit constituțional. Dela 1866 până mai alaltăieri, Austria era țara făgăduinței pentru Evrei și scena politică pentru gloriile advocătești; adevă pentru oameni, cari prin dialectica continuă ce o cere profesiunea lor, sînt mai puțin decât ori cine în stare, de a avea convingeri puternice și de a voi binele altuia. În Ungaria se observă același lucru: pretinsa domnie a elementului maghiar se traduce în realitate într'o domnie de postulanți advocați și Evrei, pentru cari a fi Ungur e o negustorie lucrativă ca ori care altă. Dacă China ar cucerii Ungaria, cei dănti cari s'ar

pretinde Chinesii ar fi Evreii și advocații, credem.

E o privilegiște curioasă aceasta. Vedem o sumă de popoară cu vertebre bine încheigate și tari, vespeltate de elemente fără vertebre morale, fără caracter propriu.

Aceste elemente sînt însă prin natura lor disolvate.

Dacă mereu se 'mulțimesc, se întempla, nu ceea ce se intenționa poate, disolvarea și contopirea naționalităților, ci tendința de disolvare a statului.

De și nu împărțăm pe deplin ideile d-lui E. Rénan în privirea naționalităților, de și nu admitem că unitatea de idei e un *prîus*, iar consistența unui stat urmarea, totuși înțertind termenii, lucrul devine adevărat. Unitatea de rasă produce ca rezultat firesc unitatea de tendințe, iar unde rasa dominantă e cu mult mai numeroasă sau cu mult mai cultă decât cea adunată, cea dintăi impune aceste tendințe. Privită în afară unitatea statului corespunde în adevăr cu o unitate de tendințe și de idei.

Ceea ce însă e comun în toate naționalitățile Austriei (necespond pe Germani ori pe Unguri) este tendința de ași mănține naționalitatea cu ori ce preț, lată dar punctul comun de atingere, iată ideea organică. Când toți vor același lucru, când pentru cei mai mulți existența Austriei e sigură garanție că individualitatea lor etnică va putea exista și ea, ni se pare că singura idee organică e aceasta. La realizarea acestei idei se împotrivesc însă elementele superpuse (Germanii și Ungurii), ei persecută în alții ideea naționalității, care cu toate acestea e propriul lor principiu de existență, ei crucifică pe altul pentru o religie care este a lor proprie. Împăcarea între naționalități nu va isbiti dar, fără a se înlocui subordnarea, recunoscîndu-se adevă, că și la altul e o virtute civică ceea ce în Ungur sau în German e o virtute: iubirea de naționalitatea sa proprie.

O decentralizare bazată pe cordonarea naționalităților în grupuri administrative autonome și în marginele exigențelor unității de acțiune înafară și înlăuntrul ale statului, ar însemna însă o nouă epocă de înflorire pentru monarchia vecină. Fie-care din aceste centre locale ar avea o viață proprie, o producțiune proprie, un caracter propriu și cu căt diversitatea e mai mare, cu atăta cu e mai mare puțință combinațiilor de ori ce natură, singurele cari produc în lume mișcare și putere iar mișcarea e viața.

Ceea ce în natură e adevărat e și în stat, căci acesta e la urma urmelor un produs al naturii. Oxigen cu oxigen, idrogen cu idrogen nu produc nici o mișcare. Dar elemente deosebite, puse în contact, se atrag și produc cantități de putere. A fi ne naționalitățile apăsate, a fi ne puterile lor latente, va să dică a le condanna la somnul plantelor: a elibera puterile lor latente ca să se combine între ele, ar însemna a deschide calea unei mari și ne prevăzute dezvoltări.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Ape-Potopuri.

Sibiu, 13 Iulie.

Catastrofa din și dela Rășinari nici astăzi nu o putem descrie în toate amănuntele. Mergînd omul dela Sibiu pe șoseaua cea frumoasă prin Dumbrava Sibiului, numai până la crucea dintre hotările Sibiului poate merge cu trăsura. De aci încolo se încep urmele pustiirii din 7 Iulie a. e. Cine vrea să ajungă în Rășinari trebuie să meargă, încungîrînd, pe drumul Cisnădioarei până la Dumbrava

Rășinari și de acolo cu mare neacă ajunge în comună. Urmele pustiirii le întălesc călătorii îndată ce se scoboară pe drumul Cisnădioarei din Dumbrava Sibiului în valea care se deschide spre Șelimbăr. Aci se vîd: fîneni, grăne, cu epice mănoase și mai gata să dea pînă, și curucure mult promițtoare, înmește și năoroite; pomi cu poame și arbori, lemne și petri de toată seama, părți de case, unelte etc. grămădit într'un amestec diluvial. Ce a rodit pământul după asudoarea și lucrul omului e nimic, pământul roditoriu schimbat în pustietate năpăsoasă sau acoperită de petriș mare și mărunț împrăștiat cu romi, arbori mari și mici, parte cu rădăcinile parte cu ramurile în sus, cu lemne de lucru și de foc cu resturi de case și de alte clădiri economice și poate că sub și printre acestea și cu cadavre de nenorociți. Numărul acestora nu se scie încă. Mergînd pe urma acestei pustiiri înainte în zadar caută privirea după șoseaua cea frumoasă, și dreaptă care eșia din Rășinari și după arborii ce o umbriau. Din șosea sînt numai fragmente, între cari sînt gropi pline de apă; arborii în cea mai mare parte sînt duși și răspîndiți pe urmele popoului. Numai morile din dreapta șoselei stau ca nisce martore a privilegiște înăfătoare și ca nisce rămășițe din întregul cel frumos căror au aparținut. Dinaintea morilor și de aci în jos până unde șoseaua se succese spre a sui în Dumbrava Sibiului, aceeași privilegiște ca și pe vale în jos cătră drumul Cisnădioarei.

Impresiunea de pînă aci e numai o palidă introducere la ceea ce l'asteptă pe vizitator după ce ajunge în capetul Rășinariilor. Aci numai decât un pod stricat, case și clădiri economice spalate de apă în mare parte cu loc cu tot. Pe strada principală înainte aceeași privilegiște ilustrată cu ființe omenești, cari caută locul unde își avea adăpostul din moși și strămoși și cari cu lacrimi în ochi povestesc vizitătorului că din tot ce au avut au rămas cu viețea în oase cu așternutul pământului surpat și spălat de case și alte clădiri surpinate cu arbori smulși, cu lemne și cu bucați de stăncă — sub cerul liber. Pășind înainte pe aceea stradă pardoseala, barierele de peatră în care se credea mai înainte a fi destul de înfrînătă apa ce curgea alătura; crucile, monumentele creștinătății, cari amineau de evlavia celor ce le-au ridicat, nu se mai vîd, sau dacă se vede ceva se vede numai ruină. De a lungul străzii abia poți merge cu piciorul pe lîngă casele care au ramas la dreapta. Pe dinaintea acestora aproape nemijlocit catastrofa din 7 Iulie au croit apoi altă alvie. Și așa merge până aproape în dreptul otelului celui pompos. *Vis-a-vis* de acesta eară ruine de locuințe. Hotelul însuși însă stă cucuțat deasupra unei prăpastii. Poduri? de aceste nici urmă până inclusive sus la podul cel ce ducea spre piață unde e biserica veche și școala, doar și din acesta numai urme, numai ruine. Tot în chipul acesta află dacă mergi alătura cu apa în sus până cătră șoseaua pe care te puteai mai înainte urma cu trăsura (pe o sorpetină) până în sus în munte.

Intorcîndu-te cătră biserica cea „nouă”, lîngă care odichnesc rămășițele Marelui Andreiu și ajungînd până în dreptul intrării acesteia, altă privilegiște și mai îngrozitoare. Căutînd de aci în jos spre partea comună, numită „Stează”, elementul par că a turbat aici și mai cu multă furie. Clădiri de tot felul dărîmate și aduse pînă la starea dărîmării ulterioare, spalate cu totul, a loarea cu loc cu tot, grădini pustiite și în sfîrșit oameni cari oftează numai după averea pustiită, dar și după cei ce au eșiat moartea în elementul turbat — eșiat

ce ved ochii și în partea aceasta. Livadia cea întinsă la poalele dealului pe care e biserica cea mare, grădina cea frumoasă de lângă casele fericiților P. S. Barciannu sunt nimicite pe de ci de ani.

Ne am dat silința a traduce în cuvinte ceea ce au putut vedea ochii omenești, dar mărturisim că condeiul nu e în stare a înfățișa tristă și îngrozitoare imagine așa după cum o ved ochii.

Oamenii din comună susțin a fi simțit cutremur în timpul când torenții se versau din nor și alții, că nunții dimpregiu isvoriau, pe întrecute cu cerul, apă. La ce au a se reduce aceste fenomene ni se pare închipuite, se va constata mai târziu. Dar se poate că au fost numai sguinduri parțiale cauzate de părțile de stâncă ce le rostogolia apa care le-au scoborit din munte. Și isvorirea apei din nunții pare că s'ar găsi explicarea, dacă se va adevări ceea ce ni se spune, că adevăd înainte de torenții ce au cădută pe comună, sus la munte, s'a surpat un picior de munte cu arbori ce tot, a împedat apa în cursul ei și a adămăt-o într'un lac de dimensiuni mari. Apa, însă în cele din urmă mai puternică de cât bariera ce i se pusese în cale, au rupt bariera și s'a versat potop spre comuna înstrimțată între munți. E cu puțință că până a câștiga lacul putere de a rupe bariera apa se fie căutat și alte căi printre stâncă și printre scoarța de pământ ce acopere stâncă, sau chiar și printre crepăturile stâncii.

Oamenii peritji în potopul din ziua cea fatală de la 7 Iulie se știu până acum numai găsire. Au mai perit și alte ființe vii, a căror număr este încă necunoscut.

Ni se spune că oficiul comunal a raportat oficiului comitatens în două rânduri despre catastrofa aceasta, n'am aflat însă dacă acel oficiu a trimis vre-o comisiune în fața locului, care se constate pagubele și se dispună ceva pentru ameliorarea celor ce s'unt cereați într'un mod așa de levituriu de soarte.

Inchem de astă dată cu atâta, ținându-ne de datorie a reveni și asupra altor detașuri cari ni s'ar împărțat și sau le vom afla noi înșine.

Ne vin scrieri și din alte părți d. e. dela gura-rului, despre asemenea pustiri prin potop de apă. Am dori se cunoasem detașuri și se le publicăm.

Bran, în 21 Iuliu 1882. O parte din comunele comunei colective Branul și anume comunele Porta, Simon, Moeciu inferior Cheia și Moeciu superior au fost martora unei înfățișări fiind cercetate de o tempestată nemai pomenită, așa încât cei mai vechi locuitori spun că de o așa nenorocire nu și mai aduc aminte.

În noaptea de Marți spre Mercuri au ploat destul de mult, însă Mercuri dimineața pe la 3 oare după 3 trăsnetele ploaia au început așa cu înfală, încât gândea că cerul a deschis toate canalele sale, căci nu ploaie, ci curgea și în timp de 5 până la 10 minute toate de rând din Bran numai semăna atari, fără din toate părțile curgea apă în forma de pârăe și văi turbate. Un aspect îngrozitoriu era a vedea mai vertos în părțile Bucuciniului cum torențele în cursul seu nu cruția nici stâncă și nici arbore și cutropotea tot ce venia înainte.

Urmările acestei tempestată sunt foarte triste, un tată de familie anume Ioan George Gărbacea din Mociu superior era soția și una fică a lui au cădută victime, lăsând în urmă 3 orfani, dintre cări cel mai mic de vreo câteva luni, apoi o mamă betrână de vreo 90 ani. Cadavrele duor din acei nenorocite s'au aflat în depărtare

mare dela locul nenorocirii, pe când al 3 lea și adevăd o femeie nu se poate afla; Acești nenorociti au cădută victime a celei înfățișări, că fiind așa apăra unele lemne i-a încungurată apa de toate părțile și fiind noaptea n'au putut primi din nici o parte vre-un ajutor. Mai departe s'a stricat mai multe case de ale locuitorilor și încât s'a putut erua preste 10. Podurile din drumul principal le-a dus, drumurile-le-a stricat cu totul. Sala din frumosul edificiu comunal apoi o parte din locuința învețitorului dela școala centrală s'a dărâmat și aceste din urmă prin un pârău care în alt timp de abia are apă de beut pe lângă aceea are fericele, fântânilor cele de pe văi le-a stricat cu totul înfațele de pe dealuri în partea arăturile lea spălat asemenea cu totul.

Dauna se urcă la o sumă imensă și cu toată siguranța se poate prăvăli la 30,000 fl. Se vorbește însă că aceasta tempestată a prăpădit în munți mai multe vite și mai vertos ori; aceasta însă acum de ocamdată nu se poate constata.

De când există Branul din cauza nenorocirilor nu s'a cerut din nici o parte milă, fără se ajut locuitorii între sine pentru că din întâmplare nenorocirile nu lovea în toți fără icăle și cei ce nu suferea ajută pe cei daunați, pe când acum fiind cu toții loviți de aceasta soarte și cunoscut este că poporul de un timp înmocat au și mai sărăcit nu se mai pot ajuta între sine și înaltul regim mare bucurie a face decât batar pe aceea cari au scăpat cu vieță, perducânduși întreaga averea, va ajuta cu ori cari sumulițe.

Din partemii aduc mare mulțumită Dlii director de caratină Francisc Reich și vehetorului de caratină Josef Floca apoi gendarmilor Tomas Islovan, Balint Josef și Zonta Istvan pentru ajutorul dat în apărarea acelei părți a edificiei comunale ce mai stă astăzi și în scutirea vieții familiei mele cari în lipsa mea de odată s'a pomenit cu odăile unde durmia pline de apă și nomol și numai cu pericul mare pe ferestri au putut scoate copii care încă se aflau pela 3 oare dimineața în somnul cel mai greu și pe lângă aceea anume cel dintăiu au avut buna voiață ai lui și în curțiar la sine unde s'unt și acum, pentru că de două zile tot scoatem la apă și nomol și numai putem da de fiuit.

Tocmai când inchei se continue scrirea tristă că și în comuna Tohanul nou s'a inecat comerciantul Ioan Moldovenescu.

Ioan Raț
not.

Sebeș, 20 Iulie n. în „H. Z.“
Nr. 163 din 18 Iulie a apărut o corespondență din S-Sebeș, prin cari autorii se svercolesc a arăta la locurile mai înalte, atât politice, cât și bisericesci, că în Sebeș românii afară de Pisco și David; s'unt ultra români, și s'unt conduși de ură și invidie.

Subscribit pentru a mă rectifica, a stat pe mine cât și pe ceilalți ce a stat de părerea mea, în puține simuri voui grăta, și cu deosebire voui descoperi toate ca și locurile mai înalte se nu fie cumva duse în eroare prin corepondența amintită. Cumea românii din Sebeș au fost ori s'unt ultra-români documentează faptele lor.

Înaltul ministru scie cine au fost românii din Sebeș; Ei totdeauna a fost unii din cei mai buni cetățeni români ai ungării. Ba în toate rândurile la timpul seu au împlinit voia Înaltului Ministru. Și astfel fiind nu cred că n'au același nu va putea fi scos, prin un fariseism; Căci conștient și tuturor ca sasi din Sebeș, ați poartă numai un fariseism, abia în-

dușit, de partida lui „Tageblatt“ Insași elora e declarat publice, ca „vai acestora ce ne a schimbat pentru mom përl, dacă nu se va vedea rezultat.“ Ei adevăd On. Red. voesc prin fariseism se ajungă earăși stăpâni în Sebeș. Puteți și se ajungeți dlor; dară aceea tot se o scți că Sebeșul e al românilor, și ei l vor stăpâni. Aceasta vi-a spus și „Tageblattul“ dvastră; căci dvoastră scădeți cu numerul, scădeți cu averea. Și afără de aceasta chiar și ați nru cum stă? 4400 români și 1800 sasi.

Dacă dvoastră la alegerea din 12 Martie au curent de ați câștigat câteva suflète perdute, nu a vină noastră, ei vor vedea! Aceasta de ce a făcut? Din interese, personal, numai. Și nici decât din acel punct de vedere, că doară ar fi meritat D. Leonhardt Meritele Dlii Leonhardt se știu cări s'unt. Tot recourse contra lucrărilor Dlii. Admonitări și pedepse în bani, dictate de Vicecomitei firesce pentru meritele lui. Atâta despre meritele domniei sale.

Cumea ar fi fost mai meritat Isaac, nu sciu? Sciu însă că e om de caracter și e Dr. de drepturi, și ne pată cu nimica.

Dară se vin On. Red. ad rem; Că îndreptățit a fost românii din Sebeș, pre acei români ce au votat cu sasi ai eschide din numărul lor? Acei români însuși ei cu luni înainte de alegele striga în gura mare să se ceară dela locurile mai înalte să se facă alegele de primar, căci suplentul Leonhardt este incapabil, de o parte, ear de alta parte toate interesele românilor din Sebeș, s'unt periclitate. Pută-veți nega aceasta Dlor? Și eată că dacă vedură că nu și se împlinesce pofta cu candidatul lor, mai bine, decât se lucre pentru interesele lor numai a votat cu sasi.

Eată însă On. Red. și interesele românilor în joc.

Români din Sebeș, au boi, vaci, viței, oi, etc. Sasi înse nu și de acestea Români vënd viței și cumpără locul sasului. Ei dară ce se poate face aceasta trebuie se aibă virele pasiane.

Necas le e Sasilor, înse ce se facă? Ca se nu poată înse nici românul și nea vite, și ca se numai poată da înainte, ci înderă ce sasul, oest din urmă de căți-va ani a venit la ideea ca dacă ar putea opri pășunatul vitele la români, atunci și ei români vor ajunge în starea sasului.

Aceasta a cerea'to se o facă, însă se nu a putut, căci reprezentanța oreșnească dispune de așa ceva. Ei ajungând la putere vor și face-o, în urma căreia firesce că toți românii din Sebeș amar vor suferi.

Mai departe, alcamul oilor, cari aducea bisericii gr. or. câte 400 fl. pe an și periclitat, așa încât de present e decis, ca biserica să numai capete alcamul și aceasta decisiune s'a adus tot cu concursul dlor din poveste, pe cari nu mai afdu de lipsa ai numl cu numele.

Și oare nu cumva se va periclita și subvenținea scolei gr. or. în suma anuală de 1200 fl. v. a. ce se preimesc din casa alodială; mai cu samă fiind că cassa stă foarte reu, prin manipularea cea înțeleaptă a sasilor. Să nu fie, însă nu cred că va fi biserica gr. or. așa de fericită. Căci noi scim cu cine avem de lucru. Dlor toate le fac ce numai pot, ca se se susțină, și ca se ruinesc pe români. Însă prevedința nu le va ajuta nici odată.

Tare m'a surprins, când am vedut că corespondinții, fac apelații și la Ven. Cons. în Sibiu. Și voesc a arăta pre subscribit contrariu legilor bisericesci, respective contrariu Ven. Cons. și Ordinațiilor aceluiași. Însă nu a putut afla motive de ajuns, fără a fapuit o minciună că eu aș fi propus să se facă alegele nouă contra Ordi-

nului V. c. Am fost ce o drept și eu de părerea aceea, ca să se facă alegele nouă, după ce a vedut că din întreg sinodul nime nu voescse se fie membru în comitet cu cei ce nu au abdis. Și aceasta părere a și fost primită în unanime de aproape 600 membri — din 610 căți s'unt în Sebeș — afară de singur. A. D. Și de s'ar repeta 100 de sinode tot astfel de rezultat va fi carele a fost la acel sinod.

Ba de pot spune On. Red. că ați spiritele s'unt cu mult mai niversitate; Dovadă e persistarea poporului în continuu pre decisiunea din urmă, adevăd suspendarea lui A. D. și D. D. cu deosebire a acestui din urmă, ca învețatoriu. Ear fața cu A. D. am înțeles ca poporeni în continuu a abdic de ale mai fi preot și că în casele lor nu le mai trebuie mai mult decât un nici un preț, și pre lângă ori ce urmări.

Și cu tot dreptul cresce indignarea oamenilor, căci A. D. preotul a dis: „Cemi pasă mie de oameni ce mi a făcut mie omieii, că nu ei doară mi-a făcut cele ce le am etc.“

Ce lucră însă D. Ioan Pisco? El din oficiu de dir. de politie lucră asupra oamenilor cu puterea oficiului, și pedepsește și amenință însuși în oficiu publice.

Mai departe toate puterea ce i-o dă oficiul o pune pentru a căde românii în Sebeș, în anul viitoriu, vom vedea însă dacă vor cădea românii ce os de ros va primi?

Nimenia însă se nu și închipuiesc ca românii din Sebeș, ar fi conduși de ură, fața cu partida lor contrară, ei lucră pentru așa ajunge scopurile, conform și între marginile legilor statului Ungariei. Și că cum au să se poarte românii din Sebeș fie siguri sasi de acolo că nu vor avea lipsă de învețătura lor. Dacă va fi vorba de învețătura atunci ne vom lua dela sasi din Brașov. Români din Sebeș, singuri s'unt, cari representă interesele adevărate ale tuturor orașenilor în general.

Adaug încă odată în fine, ca românii din Sebeș s'unt cu mult mai buni patrioți și cetățeni ai Ungariei decât sasi de acolo. Și că totdeauna se vor folosi de drepturile ce li le dă legile existente.

Protestez sus și tare contra înțelării noastre de ultra români; Declar aceste de calumnie, și spre autori de calumniatori publici cari pre astfel de căli voesc așa ajunge scopurile.

Cu acestea me am simțit dator On. Red. ale da publicității.

Adaug însă că adevărul am dis și că multe mai s'unt de dis, cred însă că și Dni și frații mei din Sebeș încă vor mai adange la acestea.*

Z. Murșan,
inv.ș.

Caransebeș, 10/22 Iulie 1882.
(Sosită și primirea literaturii și artiștilor maghiari la gara din Caransebeș). „Literații și artiștii naționale maghiare, cari au dus din Ungaria o salutare României“ — după cum scrie dinofiară „Kol. Kôzl.“ din Cluj — se află earăși pe pământul Ungariei la re-intoarcerea lor au făcut o pauză de 20 minute și la gara de aici. Cetățenii Caransebeșului fiind avisați despre sosirea călătorilor cu vre-o câteva zile mai înainte au tocmit lucrul ast-

* Am publicat corespondența de mai sus ca se dovedim imparțialitatea noastră față cu regretabilele diferențe din Sebeș. Am dori însă cu domni din Sebeș se înțeleagă odată ca freclările inversunate nu delega nici un felu de feriere și că interesele de partidă dacă degenerază în ură și minimece pe toți. Corespondența de față și cea din „H. Ztg.“ la care se face provocare constantă împingurarea că pe calea porții ura tot cresce și în folosul cui? Red.

fel ca primirea oaspeților să fie cât mai splendidă, după cum adecă sînt împregiurările la noi. Fiind anunțată sosirea pe ziua de astăzi la 9 oare și 10 minute, o multime mare de oameni, bărbați, femei și copii au alergat la gară ca să vadă pe cei ce reprezentează literatura și arta ungurească. Esteriorul garei noastre era decorat frumos cu steaguri unguresci. Pe peronul garei se înalța o poartă de triumf, alcătuită din ramuri verzi de stejar, împodobită cu o multime de cununi de flori și steaguri de ale fărei; deasupra porții de triumf era făcută din rose coroana ungurească, cu inscripțiile și de o parte și de alta: „isten hocott”. În fața acestei porți de triumf s'au așezat pompieri cetății cu musica lor. Se aude signalul soarelui, și unul fire-care cantă săși afe un loc, de unde se poate vedea și auzi mai bine cuvântările de binevătăre precum și răspunsul oaspeților. Eu ca privitor s'înteleg am căutat se ocup un loc din cele mai potrivite ca să nu mă plîng că n'am văzut și auzit nimic. Mașina se oprește ușile capelor se deschid și oaspeții se dau jos. Președintele tribunalului din loc dl Kuchler i salută în l. maghiară, dl secretar cons. I. Bartolomei în limba română caracterizează cu mare tact știința și arta prin faimoasele cuvinte ale celebrului Cicerone ear primarul cetății dl. Dascăl în limba germană. La cuvintele de binevătăre răspunde la toți dl „Urváry Lajos” redact. dela „P. Naplo.” Finind cu răspunsul oaspeții se înșiră pre sub poartă triumfală ca se între în interiorul garei, unde-i așteptau mesele mîncării și beuturi de tot felul. La intrare sub veranda garei oaspeții sînt întîmpinați cu inuneri de reuniunea germană de cântări, sub conducerea Dlui jude de tribunal Schárf. Călețorii noștri s'au așezat la mese gustând din bucate și beuturi. Toastele sa încep. Dl. Visi Imre reprezentantul gazetei „Hon” vorbese frumos în limba maghiară, făcînd alusiune la buna înțelegere, solidaritate pace și înfrățire dar și mai frumos ridică un toast în l. română dl. Sólymoși Elek, teatralist cam cu cuvintele următoare: Dlor noi venim acum de pe Turn-Severin. Acolo fost bine primit de român și aici încă bine primit. Puteți se spune la român dincolo chiit de cald stînga nost. Se treiască! Așa, așa! le este caldă stringa, dar le este înghețată dreapta. *) Frumos am știut să se repesinte toți prin Dl orator Sólymoși cu minunatul discurs. Din toate vorbele se vede că D. D. literați și artiști maghiari au ramas încantați de primirea ce li sa făcut la Turn-Severin. Altecum un domn, care a sosit în Caransebeu cu o oră înainte de oaspeții noștri a spus că literații și artiștii maghiari sau simțit inferiori în cultura Dlor față de primitorii dela Turn-Severin, față de acei primitori, cari nu de mult au fost caracterizați de salbatici din partea oamenilor literați.

În naivitatea mea Dle redactor vin să vă mai spun și aceea că la prima privire a literaților și artiștilor maghiari, am eugetat în mine: nu cumva doemne a rătăcit pe la noi vre un tren din Rusia.... căci atâtea tipuri originale de ale lui Israel s'au arătat și văgînt între domii literați și artiști maghiari. Ba în presupunerea aceasta a mea m'am întărit și mai mult vîndînd că o multime considerabilă dintre Domii literați și artiști maghiari se sărută și îmbrățișează cu Schachterul de aici și cu domii medici ai cetății, cari asemenea sau aședat la noi pe der timpul expedițiunii lui Moisi prin deșertul Arabiei. Cele 20 de minute se

apropie de sfârșit și Domii literați și artiști se gata de plecare ca astăzi la 11 ocre se fie primiți în Lugos și pre seară în Timișoșra unde vor rămâne preste noapte ca se poată arangia și o producțiune după cum am auzit că le este scopul.

Un privitor.

Afacerea dela Tisza-Eszlar.

Nyregyhaza 23 Iulie.

După „Egyetértés”. Cel mai însemnat moment al investigațiunii din săptămîna trecută, au fost mărturisirile lui Josef Scharf, făcute din îndemnul propriu. Scharf, un om cu barbă roșie și de a exterior gârbov, a făcut cea mai rea impresie. El fu scos Vineri din închisoare și dus înaintea tribunalului. Și de oare ce Barry nu era acasă, la ascultat judele Megyeri în prezența presidentului Kornis. Ce rezultat a avut mărturisirea, nu se poate ști, se crede însă că el a descoperit lucruri însemnate, căci ascultarea a durat mai mult de trei oare.

După mărturisirile plutășilor deținuți, jidani din Marmacia apar greu compromiși, și de aceea rămîn încă în prinoare preventivă în Nyregyhaza. Ascultarea martorilor e pusă la ordine, se speroază că în 8 zile ea se va termina și astfel se va putea încheia investigația, și se va începe pertractarea specială. Corpul Estirei Solymoși nici că mai caută; după opinia esperților cadavrul deja e descompus. Investigația de pe acum a dat rezultate foarte satisfăcătoare. Opiniunea generală e liniștită. Comitele suprem a plecat.

Judele Barry a primit o epistolă germană din Nizza, în care i se apare să nu caute cadavrul sub pămînt, căci după experiențele de până acum în asemenea casuri nime n'a acusus cadavrele în pămînt. În o epistolă anonimă din Nyregyhaza i se spune lui Barry, că un zădăruș pe patul de moarte a mărturisit în săptămîna trecută soției sale, că d'însul înainte cu câteva săptămîni a zidit un cadavru în p_ărete pentru 500 fl.

Nyregyhaza 25 Iulie

„Ellenzek”. Afacerea dela Tisza-Eszlar a ajuns în fine în stadiul fărîrit. Se telegrafează dela Nyregyhaza la „Egyetértés”: hahamul Schwarz a mărturisit că el a omorît din întemplare pe Solymoși Eszter, care-l batjocorea. Apoi cadavrul ei la aruncat cu haine cu tot în Tisza.

Varietăți.

* Escelența Sa P. Archiepiscop și Metropolit Miron Romanul pleacă mîne cu trenul de seară, însoțit de secretariul consistoriului arhidieceșan Protos. Nicanor Frateș la Hațeg, spre a fi Duminică de față la întîmpinarea I. S. imp. a principelui și princesei de coroană. După informațiunile ce avem va sosi la Hațeg și Preasfințitul P. Episcop al Aradului Ioan Meșian spre același sfârșit.

* În urma ploilor din zilele din urmă s'au întîmpat întărțieri de trenuri. Așa în 23 Iulie n. trenul accelerat care comunică între Predeal și Budapeșta sa întărțiat cu 1 oară. Drumul de fer pe Valea Prahovei a suferit mult.

Posta din urmă.

Alexandria 25 Iulie.

12 companii engleze au ocupat poziție în fața taberei lui Arabi. Arabi este declarat afară de scutul legei.

Ministrul president al Kedivului, Ragheb pașă, după descoperile mai nouă, s'a dovedit de trădătoriu. Chedivul vrea să-și dimită întreg cabinetul.

București 25 Iulie.

Scirea că regele român Carol va face visita domnitoriului austro-ungar Francisc Iosif, a făcut în cercurile politice din România cea mai bună impresiune. Întîlnirea se va face, precum se țice, nu în Viena, ci în Budapeșta.

Loterie.

Mercuri în 26 Iulie n. Sibiu: 68 36 88 34 57

Bursa de Valo și Pesta
Din 25 Iulie n. 1882.

	Viena	B pesta
Renta de aur ung. de 6 ¹ / ₂ %	119.85	119.90
Renta de aur ung. de 4 ¹ / ₂ %	88.40	88.65
Renta ung. de hărtie	87.05	87.05
Impremutal drumurilor de fer ung. I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orientat ung.	134.75	134.50
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orientat ung.	91.60	91.75
Obligaiuni ung. de resemprărea pămîntului	110.75	110.75
Obligaiuni ung. de resemprărea pămîntului	95.50	96. . .
Obligaiuni ung. cu clausulă de sorșire	98.75	98.50
Obligaiuni urbanele toameșene	97.75	97.75
Obligaiuni urb. temeș. cu clausulă de sorșire	98. . .	98. . .
Obligaiuni urbanele transilvane	97.75	97. . .
Obligaiuni urbanele croa-elavonice	98.60	98.25
Obligaiuni ung. de resemprărea reea decemii de vin	99. . .	— . .
Sorși unguresci cu premii	97.30	97.75
Sorși de regularea Eisen	120.75	120.50
Datorie de stat austriacă în hărtie	110.60	110.50
Datorie de stat austr. în argint	77.15	77.25
Renta de aur austriacă	77.75	77.75
Sorși de stat dela 1890	95.30	95. . .
Aciuni de bancă austro-ung.	132. . .	132. . .
Aciuni de bancă de credit ung.	827. . .	825. . .
Aciuni de credit austr.	819.25	820.75
London (pe polia de trei luni)	817.50	819. . .
Scrieri funciari ale institutiunii „Albina”	120.95	120.30
Argent	— . .	99.50
Galbin	— . .	— . .
Napoli	5.68	5.66
100 marce nemșeci	9.57	9.55
	58.85	58.31

CONCURS.

În urmarea decisiunilor aduse în ședințele comitetului parochial din 22 Mai și 5 Iunie 1882 la care a luat parte și dl administrator ppresbiteral se escrive conștiri pentru deplinarea parochiei de clasa a II-a din Oravița-montană ppresbiteratul Oraviței, diecesa Caransebeșului cu termen de alegere pe 8 Septemvre 1872 st. v.

Emolumentele sînt.

1. Dela societatea călei ferate în bani gata 300 fl.
 2. Cuartir liber și
 3. Stolele îndatinate.
- Doritorii de a dobîndi această parochia vor avè să-și adreseze recursele lor instruite conform statutului organic și al regulamentului pentru parochii § 15 lit. b) până în 30 zile dela publicarea acestui concurs către subserisul comitet parochial dlui administrator ppresbiteral Macsim Popoviciu în Oravița-montană.
- Oravița-montană în 3 Iulie 1882.
Comitetul parochial.

Licitatiune minuendă.

Conform planului și preliminarului de spese de noi elaborate, și aprobate din partea Veneratului Consistoriu diecesan Aradan în ședința din 10/22 Iunie 1882 sub Nr. 1504. — se escrive concurs de licitatiune minuendă pentru edificarea Bisericei gr. or. române din opidul Petriș, comitatul Arad, protopresbiteratul Totvradia, — cu prețul esclarmării de 13 634 fl 80 cr., — carea licitatiune va avè loc în localitatea scoalei române din Petriș la 25 Iulie (6 August) 1882 în oarele ante meridiane.

Planul cu operatele lui și condițiunile de licitare se pot vedea la presiidiul Comitetului parochial în Petriș. Stînd la dispozițiunea comunei bisericești 56 mii cărămîdi 260 metri cubici peatră de munte în valoare de 1360 fl. v. a întreprîndătorii are se preimească acest material avînd a se detrage prețul lui, din suma stipulată în contract.

Se avisează toți acei Domni arhitectei, care ar dori a întreprinde aceasta edificare, ca pe termenul sîns indicat să se presinte la licitatiune, avînd ante de licitare a d_pune ca vadu 8%, a prețului de strigare, care poate fi ori în bani gata, ori în papiruri de valoare, garantîndu se edificarea licitantului, care va face cel mai jos obventoriu urel pentru Cassa Biserice.

Din ședința comitetului parochial ținută în Petriș la 29 Iunie (11 iulie) 1882.

Iosif Cimponeriu, Georșin Ciocșescu, [19] 3-3
preot ca președinte. notariu.

Paguba imensă, care a avut-o fabrica cea mare de mobilie de fer din Londra a lui Godderidge Brothers and Comp. la falimentul cel de urmă a bancii din Glasgow, a constatat-o, într'atata încât s'a hotărît a încheia fabrica și a vinde toate mobilele de fer cari se află în cantități mari și au fost premiate la toate expozitiunile mai cu seamă cu medalii de aur, cu a patra parte a prețului lor de fabrică. Ea ofera încă dela cele 40000 paturi de fer pentru oameni mari, minnat de frumose,

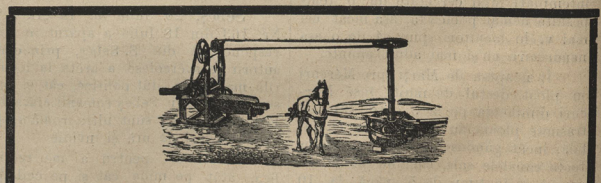

(Patrulele soanăndă aproximativ cu Jensemăl.) date nite cu sans minuta casă în comună (toate înfrădăver lucrato frumos și o decorațiune neșinășă pentru fie-care locuință cu preț fabulos de efin, bucuta numai cu 8 fl. prețul de mai înainte fl. 32.50.) Efectușe prompt și pe lungă anticipatiune și comande singuratiche, până cînd va ajunge proviziunea, — cu exemplare escientă și fără de defecte.

F. Buganyi [115] 3-12

Depositar de mașine
VIENA, Landstrasse, Kriegergasse.

Patrule de fer au a 6 preferate celor de lemn mai cu seamă pentru vară și toamnă, de oarece ele scutesc de parasii și de necurățeniș, sînt cu mult mai traicne și se pot lesne desface și compune.

Avis pentru posesorii de pămînt și agricultori!

Mașine de îmblătît cu vapor, mașine de îmblătît de mână și de cai, ciure (Trieure) de sorșat și vînturat, mașine de ales, pluguri schimbătoare de Hohenheim (construcțiunea cea mai nouă) precum și tot felul de alte mașini și alte părți întregitoare recomandă pe lungă ale prețuri de concurență. Ferăria lui

Andrei Török,
în Piața-mare, în Sibiu.

Expozitiune permanentă de acestea se află în casa proprie, Poarta Cinsădăiei (Piața casarmănt) vis-avis de casa vămii.
Fabrica se află în casa lui Pavel Giebner pe Soldis Nr. 38—40, unde se face toate reparaturile și lucrările de construcțiune cât se poate de efin.